

Astra Salvensis, an IV, număr 7, 2016

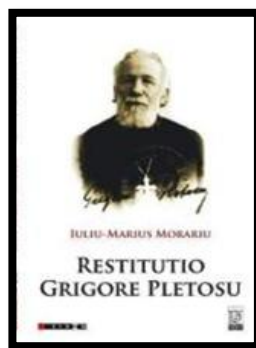
„Învierea lui Hristos a inaugurat lumea dreptății, spiritualității, bucuriei, iubirii și frumuseții lui Dumnezeu, o creație nouă”.

Această carte este o foarte bună introducere în tainele credinței creștine întărind credința mărturisitorului adevărului mântuitor cât și o provocare pentru cei care încă nu sunt pe această cale, pentru că autorul prezintă ceea ce este comun tuturor tradițiilor creștine, cuvântul său se caracterizează prin claritate, precizie, frumusețe și oferă o perspectivă proaspătă asupra vieții în Hristos.

Călin-Emilian CIRA

Iuliu-Marius Morariu, *Restitutio Grigore Pletosu*, Cluj-Napoca, Editura Eikon/Editura Renașterea, 2014, 182 p.:

Alături de numeroasele abilități evidențiate atât în discursul scris, cât mai ales în cel susținut, oral, Marius este o persoană ce posedă calități cognitive deosebite și continuă să dezvolte un complex de aptitudini excelente în zona leadership-ului, răbdarea specifică dascălului și implicarea caracteristică tânărului neînfricat. Aflat în poziția de inițiator de proiecte sau voluntar, întotdeauna împlinește cu succes acțiunile pe care și le propune. L-am cunoscut pe Marius anul acesta în cadrul Colegiului Studențesc de Performanță Academică și mi-a atras atenția calmul și profesionalismul cu care abordează orice provocare. Însă, odată cu această lucrare, am cunoscut autorul Iulius Marius Morariu, o experiență deosebită, care completează fericit prietenia de care mă bucur.

Lucrarea se remarcă prin felul în care coordonează și grupează cronologic aspecte importante din viața părintelui profesor Grigore Pletosu, formulând clar și fără ambiguități, urmărind firul logic al evenimentelor. Activitatea profesională și pastorală este bine conturată datorită datelor la care a avut acces autorul. Putem afirma cu ușurință că se reliefează, începând cu primul capitol, o calitate necesară unui (student) cercetător, aceea de a desființa orice neînțelegere sau orice fisură a ritmului însușirii datelor prin curiozitatea manifestată fizic, de a ajunge la sursa consemnată.

Pentru a ușura procesul de însușire a cumulului informațional prezent aici, și totodată pentru a asigura confortul vizual al lucrării,

autorul a împărțit această operă în patru mari capitole, cărora le-a adăugat subcapitole pentru a împlini la un nivel superior informația transmisă, adaos explicativ considerat necesar.

Primul capitol, intitulat *Profilul bio-bibliografic al lui Grigore Pletosu* se dezvoltă pornind de la o descriere detaliată a ascensiunii personajului, dinspre rădăcinile sale și localizarea temporală înspre contextul formării profesionale și dezvoltării ca mare om, profesor și nu în ultimul rând, protoiereu. Principiile care ghidează autorul sunt limpede formulate, susținute și argumentate, și, mai ales, atent menținute pe tot parcursul lucrării, ceea ce stimulează cititorul să recunoască dăruirea prin care s-a împlinit această carte. O altă caracteristică a acestui proiect este aceea a structurării lui, ordinea cronologică a evenimentelor bine stabilită și foarte bine evidențiată, ceea ce face ca lectura să fie una plăcută și cantitatea informațiilor ușor de însușit.

Așadar, în textul așezat cu grijă de Iuliu Marius Morariu la începutul acestei lucrări, putem observa o stimă vădită, exprimată fățiș prin cuvinte delicate, și mai ales, atenția la detaliile prin care se conturează cât mai aproape de realitate profilul adevărat al celui care a fost Grigore Pletosu. Aceste amănunte, întăresc trăsăturile necesare cercetătorului și istoricului autor de astfel de consemnări, precum și calitatea incontestabilă a scrierilor sale: „[...] *ne propunem ca în paginile următoare să realizăm un act de restituire a imaginii istorice și a profilului spiritual al celui care a fost primul critic literar al poetului George Coșbuc. În realizarea acestui fapt vom valorifica deopotrivă informații provenite din izvoare edite sau inedite, articole omagiale sau lucrări închinare personajului cercetat. Izvoarele inedite le-am extras cu precădere din Arhivele Naționale, Direcțiile Județene Bistrița-Năsăud și Sibiu, din Arhivele Arhiepiscopiei Ortodoxe ale Vadului, Feleacului și Clujului, Arhivele Mitropoliei Ortodoxe Române de la Sibiu, dar și din alte arhive, cum ar fi cea parohială de la Chintelnic, sau cea a familiei Jarda. În ceea ce privește documentele edite, în mod cert, Programele și Rapoartele editate anual de către Gimnaziul Grăniceresc năsăudean, pe care Pletosu l-a slujit vreme de mai bine de trei decenii, sau operele autorului studiat se vor regăsi la loc de cinste aici, alături de rapoartele anuale ale „Astrei”, publicate în revista Transilvania, unde el va fi pomenit constant, fiind multă vreme președinte al secțiunii școlare a acesteia”* (pp. 16-17).

Continuarea acestei lucrări devine interesantă în momentul în care facem cunoștință cu profilul spiritual al părintelui profesor. Acest profil este alcătuit urmărindu-se rigori academice înalte și putem observa, înainte de toate, explicațiile autorului privind formarea profilului dascălului creștin, cunoscând viziunea concepției patristice. Astfel, putem

înțelege mai ușor detaliile prin care este numit dascăl, în raport cu însemnătatea și apartenența acestui titlu punându-se în relație cu „referatul biblic al Noului Testament [...] ceoferă modelul dascălului suprem, Hristos, care, pe lângă faptul că deține în mod deplin toate calitățile umane la nivelul maxim posibil, învață mereu pe cei care Îl ascultă, punându-le în față plenitudinea pedagogiei, dar și finalitatea ei”(pp. 51-52).

În urma dezvoltării profilului complex al dascălului creștin, autorul creionează o întregă pledoarie în favoarea lui Grigore Pletosu, căruia îi atribuie calitățile unui adevărat dascăl și neobosit luptător în scopul cunoașterii și dezvoltării spirituale. Astfel, cititorului îi este introdus subtil statutul de confident și este făcut părtaș intenționat la momentul de „indiscreție”, acela de a citi o parte a vieții părintelui profesor, exprimată intim printr-o „amplă scrisoare” lăsată moștenire și descoperită de autor prin munca sa de aprig iscoditor al trecutului: „Folosirea literaturii în scopul cultivării tinerilor și în vederea însuflării principiilor morale în sufletul lor prin prisma operelor, ni-l reliefează drept un om credincios principiilor ortodoxe, al cărui profil spiritual se reflectă parțial și în cadrul acestei activități”(pp. 78-79).

Pe de altă parte, autorul modelează un capitol despre profilul spiritual al Protopopului Grigore Pletosu prin împlinirea activității sale pastorale. Conturându-se în același stil, prezentarea acestei supoziții pornește prin dezvoltarea conceptului de spiritualitate ce înconjoară identitatea preotului de la începutul existenței creștinismului. Așadar, pornind de la această bază, autorul reușește să convingă cititorul de apartenența părintelui profesor în contextul unui adevărat lider spiritual, prin manifestarea sa imaculată de protector al legilor bisericii, reflectată prin activitatea sa pastorală. Aici este menționată și activitatea sa de ctitor al primei capele ortodoxe născăudene, și, mai ales, ținuta impunătoare de om vertical, drept și dedicat, precum și profesionalismul ce îl caracterizează.

Lucrarea se întrecește prin prezentarea unui capitol ce rezumă aspectele pe care le tratează dezvoltat și foarte bine argumentat, prin trimiteri sistematice la sursa unde autorul a făcut cunoștință cu informația prezentată. Așadar, capitolul ce conține concluziile acestei cărți, reușește să închidă cu succes o depoziție tratată responsabil în favoarea părintelui profesor Grigore Pletosu.

Închei această prezentare a mea prin recunoașterea calităților de cercetător ale autorului, precum și a modului de expunere al acestuia. Astfel, consider că autorul își bazează discursul pe o cercetare solidă, argumentându-și la fiecare pas depoziția prin recurgerea la exemple ori

pasaje preluate și semnalate de la alți autori preocupați de această temă. Continuitatea ideilor este dată de un stil limpede, ce urmărește îndeaproape subiectul, fără să încarce sau să știrbească calitatea scrierilor sale.

Parcurgând această lucrare, mi-am însușit cunoștințe prețioase, nu doar din domeniul istoriei sau teologiei. Cursivitatea textului și cuvintele alese deschid mintea cititorului și îl păstrează fidel până la încheierea discursului autorului. Recomand această carte, atât pentru complexitatea informațiilor și cantitatea lor, dar mai ales, pentru ușurința însușirii acestora.

Ligia M. ANDREI

Ioana Pârvulescu, *Întoarcere în Bucureștiul interbelic*, București, Editura Humanitas, 2003, 347 p.:

Volumul Ioanei Pârvulescu, intitulat *Întoarcere în Bucureștiul interbelic*, poate fi perceput mai degrabă ca o frescă sau un diptic decât ca o carte propriu-zisă. O frescă pentru că ilustrează, pe baza informației, împletite cu imaginația și talentul literar al autoarei, diferite aspecte ale vieții cotidiene sau ale momentelor speciale din Micul Paris al acelei perioade. Un diptic pentru că, atât la începutul prezentării, cât și pe parcursul ei, ce-i drept, destul de rar, autoarea face referiri la situația contemporană, evidențiind marile schimbări pe care, trecerea ireversibilă a timpului, le-a produs atât în viața urbei, cât și în cea a întregii societăți.

Structurată sub forma unei reconstituiri care, ferită de ariditatea cercetării istorice, se prezintă mai degrabă sub o formă de roman, scris în pripă, cu accente ludice, abundând în imagini, fermecând cititorul și făcându-l să viseze cu ochii deschiși, cartea dănei nu reprezintă totuși un volum de memorialistică și nici materializarea unor eforturi mai scurte sau mai îndelungate de cercetare. Ea este pur și simplu, o formă de ipostaziere a pasiunii pe care, probabil, cândva în trecut, a descoperit-o. O pasiune pentru un București diferit de cel în care trăiesc oamenii de azi. O curiozitate pe care și-o poate satisface doar prin intermediul conlucrării dintre lectură și imaginație. Și nu doar că o împlinește, într-o manieră egoistă, înfruptându-se singură din ospățul imagistic pe care o viață atât de policromă cum este cea a capitalei interbelice îl poate oferi,

